

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.106 van 10 september 2002
in de zaak A. 121.423/XII-3558.**

In zake : 1. Martha LEEMAN,
2. de gemeente DE HAAN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat A. Lust,
kantoor houdende te Brugge-Sint-Andries,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE,
die woonplaats kiest bij
advocaten G. Block en J. Bouckaert,
kantoor houdende te Brussel,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkommende partij :

de NV C-POWER,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Mallien,
kantoor houdende te Antwerpen,
Meir 24.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Martha Leeman en de gemeente De Haan op 23 mei 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “het ministerieel besluit dd. 26 februari 2002 houdende toekenning aan de NV C-Power [...] van een domeinconcessie voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit wind in mariene zone (Wenduinebank)”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. Lust, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaten G. Block, J. Bouckaert en D. Haverbeke, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaat M. Deketelaere, die loco advocaat P. Mallien verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV C-Power met een verzoekschrift van 21 juni 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en zij erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de eerste verzoekende partij betoogt dat het bestreden besluit de bouw en de exploitatie mogelijk moet maken van een windmolenpark van vijftig installaties, dat zij vanuit haar appartement voortaan bij helder weer geconfronteerd zal worden met molenwiekende windturbines, dat haar dagelijks leefklimaat derhalve in zeer aanzienlijke mate in negatieve zin beïnvloed zal worden; dat zij aldus het nadeel ziet in de te verwachten visuele hinder; dat de tweede verzoekende partij vaststelt dat zij erin geslaagd is door haar volgehouden ruimtelijk beleid hoogbouw te weren, en dat die inspanningen ongedaan worden gemaakt door “die hoogbouw offshore, in het zeegebied, toe te laten” waardoor een van de belangrijkste toeristische troeven van de gemeente onherroepelijk zal verdwijnen;

Overwegende dat niet lijkt te worden betwist dat het bestreden besluit genomen is met toepassing van artikel 6 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt; dat krachtens paragraaf 1 van dat artikel de bevoegde minister “domeinconcessies voor een hernieuwbare duur van maximum dertig jaar [kan] verlenen voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of winden, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht”; dat uit het bestreden besluit niet lijkt te kunnen worden afgeleid dat met de in dat besluit verleende domeinconcessie wezenlijk een ander recht is verleend aan de tussenkommende partij dan een gebruiksrecht op een gedeelte van het openbaar domein met uitsluiting van anderen; dat het bestreden besluit op zichzelf de tussenkommende partij nog niet toestaat enig bouwwerk op te richten; dat ook de verzoekende partijen dit lijken aan te nemen aangezien zij bij de ontwikkeling van hun derde middel zelf

stellen dat de “domeinconcessie geschorst blijft totdat iedere andere vergunning of machtiging is verleend” en verwijzen naar alvast drie andere vergunningen die verplicht gesteld worden door artikel 25, § 1, van de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België; dat alleen reeds de bedoelde paragraaf de volgende activiteiten aan een “voorafgaande vergunning of machtiging” door de minister onderwerpt : “de burgerlijke bouwkunde”, het “graven van sleuven en het ophogen van de zeebodem” en “industriële activiteiten”; dat dergelijke vergunningen niet voorhanden lijken;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat, zoals de verwerende partij terecht stelt, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit zoals het hierboven is geschetst in zijn concrete juridische context, op zichzelf niet de als nadeel ingeroepen visuele hinder en realisatie van hoogbouw berokkent of kan berokkenen; dat bijgevolg aan de tweede door het vermelde artikel 17 gestelde voorwaarde niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV C-Power in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien september 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.